

نگاه

انتقال آب به کویت دیگر موضوعیت ندارد

● **شرق:** روزگاری که تصور می‌کردیم سدهای بزرگ احداث‌شده در کشور تمام نیازهایمان را رفع می‌کنند و به نحوی توهم برآبی در ایران خشک داشتیم، تصمیم گرفته شد تا آب کارون به کویت منتقل شود. در دولت اصلاحات و در زمان وزارت بیطرف، مذاکراتی بین ایران و کویت برای انتقال آب کارون انجام شد که این روزها با شورشدن آب آبادان و خرمشهر، دوباره اسناد گذشته، در صدر اخبار این‌روزها قرار گرفته است، اما صدیقه ترابی، مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی کلان آب و آبفای وزارت نیرو، با اشاره به شرایط موجود کشور، هرگونه انتقال آب به کویت را فاقد موضوعیت اعلام می‌کند.

صدیقه ترابی- مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی کلان آب و آبفای وزارت نیرو، به خبرنگار «شرق» می‌گوید: بحث انتقال آب به کویت کلا ملغی شده است. وقتی ما در این حد در مضیقه هستیم، چطور می‌توانیم به بحث انتقال آب به کشوری دیگر حتی فکر کنیم.

کارونی که می‌توانست به‌عنوان منبع تأمین‌کننده آب مردم خوزستان باشد و تا همین دو دهه قبل، به گفته مردم محلی، لنج‌ها از کارون، آب برای کشورهای عربی می‌بردند، به حدی از آلودگی رسیده است که قابلیت تأمین نیازهای شرب مردم را ندارد و آب از پشت سد در برای مردم آبادان و خرمشهر منتقل می‌شود. به نظر می‌رسد با رفع اتکای تأمین آب شرب از کارون، احیای این رودخانه هم به فراموشی سپرده شود. اما ترابی در این رابطه عنوان می‌کند: شاید ترجیح این باشد که به‌جای سرمایه‌گذاری‌های مختلف کاری اساسی انجام دهیم، اما در کشورهای اروپایی هم وقتی راین آلوده شد یا در ژاپن وقتی رودخانه‌اش آلوده شد، نتوانستند آلودگی را در مدت دو تا پنج سال رفع کنند.

او ادامه می‌دهد: وقتی به این تشخیص رسیدند که رودخانه‌هایشان آلوده است و همه به اتفاق نظر رسیدند که باید آلودگی را رفع کنند، پای کار آمدند و حداقل دو یا سه دوره ۱۰ ساله طول کشید که موضوع آلودگی رودخانه کاملا رفع شد. بنابراین درباره کارون حتی اگر منابع مالی کافی در اختیار باشد و همه اتفاق‌نظر داشته باشند که احیای کارون انجام شود و از امروز هم پروژه رفع آلودگی آغاز شود، انتظار من این نیست که زودتر از ۲۵ سال یا ۳۰ سال، کیفیت آب به حدی برسد که بتوانیم برای تأمین نیازهای شرب از آن استفاده کنیم.

مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی کلان آب و آبفا می‌گوید: آلودگی‌های رودخانه را به‌تدریج می‌توان حذف کرد، اما مستقیم به‌عنوان آب شرب استفاده‌کردن از رودخانه، حتما به یک دوره گذار ۳۰ ساله نیاز دارد. چاره‌ای نداریم جز اینکه تأمین آب با کیفیت شرب را با اجرای پروژه‌ای مثل غدير انجام دهیم. نمی‌توانیم به مردم بگوییم که شما صبر کنید که آلودگی رودخانه را رفع کنیم و بعد آب شرب سالم به شما می‌دهیم.

او یادآور می‌شود: البته با برداشتن فشار آب شرب از روی کارون، نباید یادمان برود که کارون را احیا کنیم و این رودخانه را نباید به دست فراموشی بسپاریم.

به گفته ترابی، برنامه‌های زیادی برای احیای کارون نوشته شده است. یکی، دو سال هم اعتبارات اندکی به استاندارد خوزستان برای احیای کارون تعلق گرفته است.

سهم بالای نیشکر در شوری کارون

زمانی که مطالعات آبی خوزستان انجام می‌شد، قرار نبود سد گتوند روی معدن نمک مستقر شود. طرح‌های نیشکر هم در مطالعات آبی خوزستان لحاظ نشده بود. حالا این دو، عامل شوری آب کارون معرفی می‌شوند. مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی کلان آب و آبفای وزارت نیرو می‌گوید: مطالعات زیادی درباره شوری آب کارون انجام شده است. درحال حاضر خروجی آب سد گتوند بسیار باکیفیت است. سهم گتوند و طرح نیشکر در میزان شوری کارون کاملا مشخص شده است و زه‌آب‌های نیشکر به دلیل درجه شوری بالا سهم عمده‌ای در شوری کارون دارند.

او که اعداد را به خاطر ندارد، تأکید می‌کند: کاملا محرز است که نیشکر و زه‌آب‌های کشاورزی - که عمده آنها مربوط به طرح نیشکر است که در اراضی شور اجرا شده - کارون را شور می‌کنند و سهم عمده‌ای در شوری کارون دارند، زیرا وقتی خاک را برای کشت نیشکر شیرین می‌کنند، نمک‌های زمین شسته می‌شود و زه‌آب‌های حاصل با درجه شوری بالا وارد کارون می‌شود. کارشناسان بر این باورند که یک جریان همرفتی در مخزن سد گتوند می‌تواند این سد را تبدیل به بمب نمکین در جنوب‌غرب کشور کند. در نتیجه باید این سد برچیده شود، اما ترابی می‌گوید: دو سال پیش بحث مطالعه سد گتوند مطرح شد و از آنجا که شرکت آب‌نیرو به‌عنوان مطالعه‌کننده س نمی‌توانست ارزیاب هم باشد، کار مطالعه اثرات گتوند به یک تیم بی‌طرف واگذار شد. او اضافه می‌کند: در هیچ‌یک از راهکارهای مطرح‌شده برای علاج‌بخشی گتوند بحث برچیده‌شدن این سد مطرح نیست.

لایلا مرگن: ساکنان اروندکنار با هزاران نه‌ری که داشت، لنج‌هایشان را کنار خانه‌شان پارک کرده و لایه‌لای خانه‌ها به‌جای دوچرخه و موتور با لنج رفت‌وآمد می‌کردند. نهرهایی که لنج‌ها در زمان مد دریا و بالآمدن آب، بر این جریان سوار می‌شدند و آخر روز کنار خانه‌ها لنگر می‌انداختند. استراحت لنج‌ها تا زمان پیداشدن بار جدید که شامل محصولات کشاورزی منطقه بود، ادامه می‌یافت. گاهی هم لنج‌های صیادی بار خود را که ماهیان صیدشده از خلیج فارس بود، پس از لنگرانداختن در نهرها، به بازار عرضه می‌کردند. اما حالا کوچ‌های آبی اروندکنار یکی در میان تعطیل شده‌اند و باد گرم خوزستان دیگر از لایه‌لای نخل‌های سبز سریه‌فلک‌کشیده اروندکنار عبور نمی‌کند تا دمایش اندکی تعدیل شود. باد

سوزان خوزستان از میان نخل‌های سوخته‌ای که دیگر آب شیرین در اختیار ندارند، می‌گذرد و پوست صورت هر رهگذری را می‌سوزاند. نهرهای اروندکناریکی در میان خشک یا مسدود شده‌اند. کشاورزان برای جلوگیری از پیشروی آب دریا، نهر ها را مسدود کرده‌اند تا آب شور زمین‌هایشان را خراب نکند.کارون خوشان دیروز، به رود آرام امروز تبدیل شده است. سدهای متعدد بالادست، جوش‌وخروش کارون را از آن گرفته‌اند. فاصلاب‌های رهاشده در این رودخانه، آب آن را آلوده کرده و ماهی‌های بومی را از این رودخانه بزرگ جنوب غرب کشور کوچانده‌اند. دیگر صیادی در کارون معنا ندارد. کاهش آورد کارون، آب شور خلیج فارس را به داخل بهمنشیر و اروندرود هدایت کرده است و مردمی که برای کشاورزی در منطقه نیاز به آب شیرین داشتند، دیگر چنین منبعی را در اختیار ندارند. کار و کاسبی خوزستانی‌ها در دهه‌های مختلف کساد شده است. مردمی که تا همین دو دهه پیش لایه‌لای نهرهای فراوان دشت خوزستان زندگی می‌کردند، امروز در سمرزمینی روزگار می‌گذرانند که نهرهایش را گم کرده است. آب شیرین و مناسب برای شرب در اختیار ندارد و با انبوهی لوله کار آب‌رسانی‌ای به خانه‌های آنها انجام می‌شود و حتی آب از مخزن سد در برای تأمین نیاز شرب مردم آبادان و خرمشهر می‌آورند. مردمی که بر اثر برنامه‌ریزی‌های آبی دولت، کسب‌وکار خود را از دست داده‌اند، به سخنان سیاست‌گذاران بی‌اعتماد شده‌اند و با کوچک‌ترین خبر غیرموثقی درباره انتقال آب یا صادرات آن، به خروش می‌انند. شرایط بد زندگی و نبود آب، هر خبری را برای آنها باورپذیر می‌کند. قطر لوله‌های انتقال آب مناطق مختلف را با هم می‌سنجند و در نهایت نتیجه می‌گیرند که آب خوزستان به عراق می‌رود، در حالی که هیچ سد محکمی در دست ندارند. اما ساکنان خوزستان بیش از آنکه نگران صادرات آب باشند، نازاحت حقایقهایی هستند که از مزایعشان دریغ شده و معیشتشان را به خطر انداخته است.

نهرهای خاموش خوزستان

هنوز هم معدود نهرهایی در اروندکنار باقی مانده‌اند تا محلی برای توقف لنج‌ها باشند. نهر «دراجه» در قصبه اروندرود و در انتهای این رودخانه واقع شده است. این نهر هنوز هم پدپای اندک لنج‌های فعال منطقه است. ابتدای این نهر، چندین لنج مغروق دیده می‌شود. در اولین نگاه، نهر متروکه به نظر می‌رسد، اما مسیر آب را که دنبال کنید، لنج‌های سرب‌حال لنگر انداخته در ادامه نهر، نشان می‌دهند آبراهه همچنان فعال است. خلیل رضایی، یکی از لنج‌دارانی است که در ابتدای نهر بعد از لنج‌های غرق‌شده مستقر شده است. او می‌گوید: چرا کمی جلوتر و در کنار خانه‌ها، لنگر نینداخته است. او می‌گوید: «آنجا خانه مردم است. من اهل اینجا نیستم». رضایی به خاطر می‌آورد که پدرش وقتی با لنج کار می‌کرده است، ۱۰ تا ۱۵ مایلی شط، آب شیرین در اختیار داشته و لازم نبوده است آب شیرین زیادی با خود حمل کند. هر مایل دریایی هم حدود دو کیلومتر است.

او که لنج صیادی دارد، می‌گوید ناگزیر است هر ۲۰لیتری آب را به قیمت ۵۰۰ تا ۷۵۰ تومان خریداری کند. اما لنجش فقط گنجایش دارد سه مترمکعب آب با خود حمل کند. این میزان آب نیاز ششش نفر در ۱۰ روز را تأمین می‌کند. به گفته این لنج‌دار، لنج‌های غرق‌شده در اروندکنار، تردد دیگر لنج‌ها را با مشکل مواجه کرده است. مردم قصبه اروندرود روزهایی را به خاطر می‌آورند که از این منطقه پاچوش خرمای برحی، حنا و دیگر محصولات کشاورزی به کویت صادر می‌شده است. اما در حال حاضر کسب‌وکار لنج‌داران به آوردن محصولات مصرفی از دوبی که به تلنجی مشهور است، همچنین صدور گاو و گوسفند به کویت خلاصه می‌شود. مرتضی قصبه که تعمیرکار لنج‌های باربری و صیادی است، به «شرق» می‌گوید: کسب‌وکار لنج‌داران چندان خوب نیست. هزینه‌های نگهداری لنج خیلی زیاد است. شبی ۱۵ هزار تومان باید هزینه نگهدایی بدهند. ماهی ۳۰۰ هزار تومان هم باید پول بدهند که آب از داخل لنج آنها تخلیه شود تا نیشان غرق نشود. اگرچه بدنه هر لنج بین ۱۵ تا ۳۰ میلیون تومان قیمت دارد و موتور آن بستگی به نوع مدل، ۱۰۰ تا ۱۵۰ میلیون تومان قیمت می‌خورد. اما لنج‌داران به دلیل نبود کار، موتور لنج خود را برداشته و بدنه آن را آتش می‌زنند. این بدنه‌های آتش‌زده را می‌توانید در اروندکنار ببینید. به گفته «قصبه»، آب سیستم لوله‌کشی منطقه حتی برای حمام‌کردن هم به درد نمی‌خورد. هر باکس شش‌تایی آب‌معدنی در خوزستان بین شش تا هفت هزار تومان قیمت دارد و موتورهای سه‌چرخه، بشکه ۲۰ لیتری آب شیرین را هزارو ۵۰۰ تومان می‌فروشند، اما مردم مطمئن نیستند که آب این سه‌چرخه‌ای‌ها، تصفیه شده باشد. او بر اساس شنیده‌هایش می‌گوید: فیلترهای تصفیه‌خانه‌های آب باید هر شش ماه یک‌بار عوض شوند، اما در تصفیه‌خانه‌های این منطقه، گاهی تا یک‌سال‌و نیم هم تعویض فیلتر طول می‌کشد.

از این تعمیرکار لنج درباره تأثیر افتتاح طرح غدير بر کیفیت آب منطقه سؤال می‌کنم. او پاسخ می‌دهد: به اروندکنار و چوبنده از غدير آب نمی‌دهند. قبل از سدسازی‌های منطقه، عراقی‌ها از همین شط آب برای

اقتصاد

«شرق» از لوله پر حاشیه انتقال آب جنوب غرب ایران گزارش می‌دهد

عطش خوزستان

خوردن برمی‌داشتند و لنج‌داران آب شط را برای کویت می‌بردند، اما حالا آب برای خوردن ندارند.

قبض آب، پول روز

ساکنان قصبه اروندرود از کیفیت آب لوله‌کشی منازل ناراضی هستند. آنها از این آب شور برای استحمام بچه‌هایشان هم استفاده نمی‌کنند و پرداخت پول برای قبض آب را پول زور می‌دانند. به گفته ساکنان این منطقه، هر دو ماه بین ۲۰ تا ۳۰ هزار تومان هزینه، باید برای آبی پرداخت کنند که حتی برای حمام هم کیفیت ندارد.

کشاورزان نهر ششم، نگران آینده

نهر ششم محرزى همان نهري است که از بالای آن لوله انتقال آب طرح غدير می‌گذرد و قبلم شکستگی شیر فشارشکن این لوله، در فضای مجازی با اسم انتقال آب به کویت منتشر شد. کشاورزان نهر ششم هم از شوری آب نهرشان گل‌مند هستند. علی بهرامی، یکی از کشاورزان حاشیه این نهر، درباره دلایل شوری کارون به «شرق» بیان می‌کند: اصلا آب شیرین در رودخانه نیست. آب دریا بالا آمده و زمین‌ها را شور کرده است. از «دارخوین» به بالا برنج کاشته‌اند و آبی به پایین‌دست نمی‌رسد. جهاد کشاورزی هم درباره برخورد با متخلفان می‌گوید که چون مردم با چوب جلوی ما را می‌گیرند، نمی‌توانیم اقدامی انجام دهیم.او ادامه می‌دهد: امام‌جمعه شهرمان همراه داده است که نیشکر چندروزی پمپ‌های خود را خاموش و برداشت آب را متوقف کند تا ما کمی آب فقط برای حفظ نخل‌هایمان دریافت کنیم. بهرامی از لوله غدير برای دام‌هایش می‌آورد و معتقد است که شوری آب نهرها، باعث کورشدن دام‌های منطقه شده است. خواهرزاده بهرامی مدعی می‌شود: لوله طرح غدير که از لالای نهر محرزى می‌گذرد، تا لب دریا پیش می‌رود و به داخل دریا می‌رود. پس آب به کویت منتقل می‌شود. کشاورزان حاشیه نهر ششم محرزى به شنیده‌هایشان درباره گتوند اشاره می‌کنند. یکی از نمایندگان مجلس به آنها گفته است که می‌خواهند آب را قطع کنند. اعتراض دارند که چرا گتوند در میان کوه نمک احداث شده است و با استاد به سخنان رئیس سازمان حفاظت محیط زیست، معتقدند که چرا باید ۱۰ هزار میلیارد تومان پول کشور صرف تخریب گتوند شود. آنها از نحوه توزیع زمین‌ها کله دارند. می‌گویند عرصه‌های منابع طبیعی به شکل مناسب بین مردم منطقه توزیع نمی‌شود. به یک خانواده غیروبومی ۳۰۰ هکتار زمین داده‌اند، اما به ۲۵ خانوار بومی، پس از چندین‌بار طی مراحل اداری، فقط ۳۴ هکتار زمین اختصاص داده شده است. حمزه بحرّمی، از کشاورزان نهر ششم، به «شرق» می‌گوید: آب دو ماه است که شور شده است. قبلا درجه شوری آب حدود چهار هزار بود و می‌توانستیم سبزیجات و پونجه کشت کنیم. نخل‌ها هم حفظ می‌شدند. حال درجه شوری به ۱۲ هزار رسیده و همه سبزی‌هایی که کاشته بودیم، خشک شده است. او ادامه می‌دهد: در گذشته چهار میلیون نفر نخل در آبادان و خرمشهر وجود داشت که امروز تعداد آنها خیلی کم شده است. شورشدن آب در سال جاری هم کیفیت محصول را کاهش داده است و فکر نمی‌کنم هر کیلوگرم خرما را حتی هزار تومان از ما بخرند. به گفته یونس بحرّمی‌ربيعی، دیگر کشاورز ساکن در حاشیه نهر ششم محرزى، اگر چه آب از سد گتوند و کرخه برای تأمین نیاز کشاورزی رها شده، اما وزارت جهاد کشاورزی به آنها اعلام کرده است که این آب فقط برای نیلیات می‌آید و سبزی و صیفی نباید بکارند. این در حالی است که ۹۰ درصد درآمد روستاییان از کشت سبزی و صیفی حاصل می‌شود. ضمن آنکه برای کشت سبزی و صیفی در ابتدای امسال هم برای هر هکتار حدود ۲۰ میلیون تومان هزینه کود، کارگر، بذر و ... پرداخت کردیم.

آب‌شویی زمین‌ها توسط نیشکرو شوری آب کارون

این نخستین‌باری نیست که آب شرب آبادان و خرمشهر شور می‌شود. مردم به خاطر می‌آورند که سال ۷۹ نخستین‌باری که طرح نیشکر شروع به آبشویی زمین برای کشت محصول کرد، آب آبادان و خرمشهر شور شد و در درگیری‌های ناشی از این افت کیفیت، سه کشته در خوزستان به‌جا ماند. سال ۸۴ هم بار دیگر آب در آبادان و خرمشهر شور می‌شود. فیصل عامری، از اهالی شادگان، به «شرق» می‌گوید: طرح نیشکر سالانه پنج میلیون تن نمک از طریق زه‌آب‌های خود رها می‌کند. درحال‌حاضر آب تالاب ناصری هشت‌برابر دریا شور است. خوزستان در انبوهی از نمک‌ها محاصره شده است. او که روزهای سبز خوزستان را به خاطر می‌آورد، هرازگاهی آبی از سر حسرت می‌کشد و می‌گوید: زه‌آب‌های حاصل از طرح‌های توسعه نیشکر در کارون رها می‌شود و آب رودخانه را شور می‌کند.

انصراف کویتی‌ها از دریافت آب ایران

شوری آب کارون و افت کیفیت آب این رودخانه،

برای تأمین آب آبادان و خرمشهر از گتوند آب بیاوریم، بعد از پایین‌دست کرخه آب آورديم. حالا هم دارند لوله کمک حال لوله فعلی، برای آب‌رسانی به آبادان و خرمشهر ایجاد می‌کنند.

نجات کارون فقط ۹ هزار میلیارد تومان هزینه‌دارد

کارون منبع اصلی تأمین آب مردم خوزستان بود. بنابراین به نظر می‌رسد نجات این رودخانه که معیشت صیادان هم به آن وابسته است، بسیار مهم است. برآوردهای اولیه نشان می‌دهد که بهبود کیفیت آب کارون حدود ۱۷ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد اما نجات این رودخانه، با صرف ۹ هزار میلیارد تومان اعتبار هم امکان‌پذیر است. در چنین شرایطی برای اجرای طرح غدير که آب از اسد در به آبادان و خرمشهر منتقل می‌کند، ۱۰ هزار میلیارد تومان اعتبار هزینه شده که با تصفیه‌خانه‌های آب، ۱۵ هزار میلیارد تومان برای کشور هزینه دارد. از سوی دیگر برای اجرای شبکه‌های آبیاری و زه‌کشی خوزستان به منظور توسعه کشاورزی ۱۰ هزار میلیارد تومان برآورد شده در حالی که زمین‌های تسطیح‌شده حاشیه بهمنشیر و اروندرود که با صرف اعتبارات دولتی برای کشاورزی آماده شده‌اند، امروز به دلیل شورشدن آب کشاورزی رها شده‌اند. با صرف این همه هزینه، مردم آبادان و خرمشهر هم از کیفیت آب شرب دریافتی راضی نیستند. حمیدرضا خدابخشی رئیس انجمن مهندسان صنعت آب خوزستان درباره طرح غدير به «شرق» می‌گوید: در طرح اولیه قرار بود آب از سد تنظیمی کرخه برای طرح غدير منتقل شود اما با رایزنی‌های انجام‌شده، محل تأمین آب این طرح، به سد در تغییر یافت. او اضافه می‌کند: با توجه به کمبود منابع مالی طرح را تکه‌تکه کردند. در حمیدیه یک سد انحرافی وجود دارد که به صورت مقطعی آب از این سد، به آبادان و خرمشهر با یک لوله هزار میلیمتری منتقل می‌شود. به گفته خدابخشی فاز دیگری هم به تازگی از ام‌الدبس آب به آبادان و خرمشهر منتقل می‌کند. طرح غدير هم از کانال پای پل منطقه ام‌الدبس، فعلا بخشی از آب اهواز و تمام آب دشت آزادگان را تأمین می‌کند اما باید ۲۵ مترمکعب آب از مخزن سد در به ام‌الدبس منتقل شود که به دلیل کمبود منابع مالی، فوریت طرح برای مدیریت بحران و پیچیدگی‌های انتقال آب از زیر مخزن سد در، فعلا فقط طرح‌های با اولویت بالا اجرا می‌شود. در آخرین ساعات حضور در خوزستان، در حالی که تصویر روزهای پرآب خوزستان را در ذهنم ترسیم می‌کردم، با چشم‌اندم دود حریق حاصل از سوختن نیزارهای تالاب خشک هورالعظیم در سمت عراق را در آسمان اهواز رصد می‌کردم که با یک پیامک خبر رسید «درگیری‌های کشاورزان کازرونی با نیروی انتظامی، بر سر جمع‌آوری پمپ‌های غیرمجاز آب یک کشته بر جای گذاشت».

آسیاتیل

تلفن ثابت نسل نو!!!

دارنده مجوز FCP در شماره ۱۶۰۹۴-۱۰ از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی

خبر

نوجه‌های سلطان سکه دستگیر شدند

- رئیس پلیس پایتخت اعلام کرد که فهرست ۵۰

نفر از خریداران عمده سکه به منظور بررسی بیشتر در اختیار پلیس قرار گرفته است. به گزارش ایسنا، سردار حسین رحیمی اظهار کرد: سلطان سکه همان‌طور که آقای از‌های اسمشان را «حمید مظلومین» اعلام کرد که در اختیار پلیس آگاهی قرار داشته و تاکنون بالغ بر ۱۸ نفر از نوجه‌ها و همدستانش که پسرش نیز در بین آنان بود، در اختیار پلیس است. وی با بیان اینکه این فرد در سال ۹۱ نیز دستگیر و در همان مراحل دادگاه به اعدام محکوم شده بود، اظهار کرد: اما در مراحل دیگر حکم این فرد تغییر کرده و آزاد شده بود. رحیمی با بیان اینکه تحقیقات درباره پرونده این فرد در حال پیگیری و تکمیل است، گفت: تعدادی از نوجه‌ها و اطرافیان ایس فرد نیز با وثیقه‌های چندمیلیونی و میلیاردی آزاد شده بودند. به گفته رحیمی، گردش مالی سلطان سکه، بیشتر از آنچه در تحقیقات اولیه مشخص شده، بوده است. رحیمی با اشاره به اجرای طرح برخورد با مغلان بازار سکه و ارز در روزهای پایانی سال گذشته، خاطرنشان کرد: تعدادی از دستگیرشدگان به همراه سلطان سکه جز، ۹۰ نفری بودند که در آن طرح دستگیر شده بودند. رئیس پلیس پایتخت همچنین در پاسخ به سؤالی درباره اقدامات پلیس درخصوص انتشار اسامی افرادی که اقدام به دریافت ارز دولتی کرده بودند، گفت: ۳۵ شرکتی که اقدام به واردات موبایل کرده بودند اطلاعاتشان در دست پلیس است و تحقیقات و بررسی‌های ما دراین‌باره در حال انجام است. وی ادامه داد: همچنین فهرست ۵۰ نفر از خریداران عمده سکه که اقدام به خرید بیشترین سکه کرده بودند در اختیار پلیس است و پلیس‌های تخصصی در این زمینه تحقیقات خود را انجام می‌دهند. وی در پاسخ به سؤال ایسنا درباره ورود پلیس به بازار خودرو نیز گفت: مورد خودرو هنوز اطلاعاتی در اختیار ما قرار نگرفته اما کم‌کم به این موارد نیز با هماهنگی مقام قضائی ورود خواهیم کرد. رئیس پلیس تهران همکاری میان پلیس و دستگاه قضائی در این زمینه را خوب ارزیابی کرد و گفت: با دستور دادستان سه بازپرس ویژه مسئول رسیدگی به این پرونده‌ها شدند. رحیمی درباره وضعیت بازار فعلی سکه و ارز گفت: پس از دستگیری روند صعودی افزایش قیمت‌ها کاهش یافت؛ البته همچنان ممکن است عده معدودی به شکل خزنه در بازار رفتار کنند که ما از اقدامات این افراد مطلعیم و با آنان برخورد خواهیم کرد.